

důvody v tomto směru nejsou zcela přílehlavé, neboť byl oprávněn vzhledem k uvedenému předchozímu odsouzení obžalovaného vysloviti, že podmíněný odklad trestu jím vyměřeného nepovoluje, ježto je podle § 2 zákona č. 562/1919 Sb. z. a n. vyloučen. Nelze proto jeho rozhodnutí ani po formální, ani po věcné stránce označiti za mylné.

Čís. 6035.

Odcudzil-li zamestnanec komisionára svojmu zamestnateľovi jednak jeho vlastné movité veci, jednak movité veci, ktoré boli vlastníctvom komitentovým, nebráni stíhaniu vinníkovmu pre krádež vecí komitentových okolnosť, že zamestnateľ nepodal, resp. vzal späť súkromný návrh potrebný podľa § 343 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 6. novembra 1937, Zm IV 522/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin krádeže atď. vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, uplatnenej na základe § 385, čís. 1 c) tr. p., z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok vrchného súdu dotyčne obžalovaného A. a uznal tohoto obžalovaného vinným pokračovacím zločinom krádeže podľa § 333 tr. z. a § 48 tr. nov., ktorý tak spáchal, že na začiatku roku 1933 v P. postupne odňal cudzie veci movité, a to hospodárske stroje v hodnote viac ako 2.000 Kč, ktoré neboli vlastníctvom M., ale boli mu sverené inou firmou ako vlastníčkou do komisie, — z držby a bez svolenia komisionára M., resp. vlastníka (komitenta) v úmysle, aby si ich bezprávne privlastnil.

Z d ť o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu podal zmätočnú sťažnosť verejný žalobca jednak z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. čo do oslobodenia obžalovaného A., jednak z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. čo do kvalifikácie činu obžalovaného B.

Generálna prokuratúra vzala späť zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu v časti uplatňujúcej dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., následkom čoho rozhodovanie o tejto odpadlo.

Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu v časti, pokiaľ s ňou generálna prokuratúra súhlasila, nemožno odopreť úspech.

Odvolací súd prijal za zistené, že M. je zástupcom rôznych firiem hospodárskych strojov a má v P. sklad, v ktorom zamestnával začiatkom roku 1933 obžalovaného A., ktorý je jeho švagrom.

V spomenutom sklade mal M. stroje jednak komisionálne, medzi inými tiež od firmy Baltic-Separátor, a jednak stroje, ktoré boli jeho vlastníctvom.

V spomenutej dobe sa stalo, že obžalovaný A. dohodol sa s obžalovaným B., že posledne menovaný vyhl'adá mu kupcov na stroje, ktoré boli v sklade jemu sverenom, a na základe tejto dohody obžalovaný A. postupne predal rôzne hospodárske stroje v cene 11.150 Kč, hoci k tomu nebol oprávnený, a s kúpnou cenou disponoval ako s vlastnými peniazmi.

Zo spomenutých strojov mali stroje M. cenu 3.550 Kč a ostatná čiastka kúpnej ceny, teda 7.600 Kč pripadla na stroje komisionálne.

M. pred vyneseníom rozsudku súdu prvej stolice prehlásil, že nežiada potrestanie obžalovaného A.

Hľadiac na zistený skutkový stav a na to, že obžalovaný A. bol v dobe odňatia vecí zamestnaný u M., mal odvolací súd za to, že zistený čin obžalovaného vykazuje podstatné náležitosti skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa §§ 333, 335 a 336, čís. 7 tr. zák. a § 48 tr. nov. a nie podľa §§ 333, 335 tr. z. a § 48 tr. nov., a že stíhanie obžalovaného A. pre tento čin je v smysle § 110 tr. z. vylúčené, keďže poškodený M. vzal návrh na stíhanie menovaného obžalovaného, potrebný v smysle § 343 tr. z., pred vyneseníom rozsudku súdu prvej stolice späť.

Ďalej zaujal odvolací súd to právne stanovisko, že hľadiac na to, že pre vyplnenie skutkovej podstaty krádeže podľa § 333 tr. z. je úplne bez významu, či vec, ktorú pachateľ ako pre neho cudziu odníma z držby alebo detencie iného bez jeho svolenia, patrí vlastníckym právom držiteľovi alebo detentorovi, alebo tretej osobe, — je v smysle trestného zákona poškodeným v každom prípade len osoba, ktorá mala vec v držbe alebo v detencii, a že preto v súdenom prípade jediným poškodeným je M. a nie firma Baltic-Separátor, ktorej obžalovaným odňaté veci patrily vlastníckym právom.

S názorom odvolacieho súdu nemožno súhlasiť.

Podľa § 13, odst. 6 tr. p. poškodený je ten, ktorého akékoľvek právo bolo poškodené alebo ohrožované spáchaným alebo pokuseným trestným činom.

Podľa zisteného skutkového stavu hospodárke stroje M-ovi do komisie dané boli vlastníctvom firmy Baltic-Separátor. Z toho plynie, že odcudzením týchto hospodárskych strojov bolo poškodené i vlastnícke právo menovanej firmy.

Firma Baltic-Separator, na škodu ktorej bola krádež spáchaná, nebola však s obžalovaným A. v pomere v § 343 tr. z. uvedenom. Preto trestný čin obžalovaného, pokiaľ ide o odcudzenie komisionálnych vecí, patriacich vlastníckym právom menovanej firme, treba stíhať ako pokračovací zločin krádeže podľa § 333 tr. z. a § 48 tr. nov. z moci úradnej bez ohľadu na to, že sám zamestnávateľ obžalovaného A. (komisionár M.), ktorému boli ony veci jeho komitentom sverené, súkromný návrh nepodal, alebo ho odvolal, lebo táto okolnosť — keďže ide o trestný čin i z úradnej moci stíhateľný — nevylučuje zavedenie trestného pokračovania proti menovanému obžalovanému.

Mýlil sa preto odvolací súd, keď oslobodil obžalovaného A. z dôvodu, že k jeho stíhaniu je i pre odcudzenie vecí patriacich vlastníckym právom firme Baltic-Separátor potrebný návrh v smysle § 343 tr. z. a že stíhanie je podľa § 110 tr. z. hľadiac na nedostatok návrhu vylúčené.

Preto najvyšší súd vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, založenej na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a pokračujúc podľa § 33, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok vrchného súdu, pokiaľ obžalovaný A. bol oslobodený od obžaloby pre odcudzenie hore uvedených hospodárskych strojov M-ovi do komisie sverených, a uznal obžalovaného A. vinným pokračovacím zločinom krádeže podľa § 333 tr. z. a § 48 tr. nov.

Kvalifikácia podľa § 336, čís. 7 tr. z. neprichádza tu v úvahu, keďže sa obžalovaný A. odsudzuje pre krádež spáchanú na takej osobe, v službe ktorej tento obžalovaný nebol.

Čís. 6036.

Podle § 95 vlád. nař. čís. 53/1931 Sb. z. a n. není stavitel povinen býti nepřetržitě přítomen na stavbě a osobně dozíratí na všechny práce, byť i sebe závažnější. Není-li však na stavbě přítomen, musí pověřiti dozorem způsobilého dozorce a podle potřeby ho náležitě poučiti a dáti mu potřebné poukazy.

Nařídil-li stavitel dozorcí po zbourání části domu, aby jen odvážel starý materiál, nebylo třeba, aby ho již v tuto dobu poučoval o zajištění dosud nezbourané zdi, která v tomto stadiu nehrozila sesutím, neměl-li příčiny k pochybnostem o jeho spolehlivosti a nemohl-li předpokládati, že dá proti jeho poukazu dále bourati.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1937, Zm I 51/37.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl zmatečnii stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. z., zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině obžalovaného a důsledkem toho též ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisících a vrátil věc soudu první stolice, aby o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmatečnii stížnosti, opřené číselně o důvod zmatečnosti podle čís. 5 § 281 tr. ř., nelze upřítí oprávnění.

Podle zjištění nalézacího soudu došlo dne 14. května 1936 krátce před 4. hodinou odpolední při bourání domu č. p. 101 v D., které prováděl stavitelský polír B. ve vlastní režii za pomoci najatých dělníků a za dozoru stěžovatele stavitele A., ke smrtelnému úrazu zedníka M. Podle dalších zjištění napadeného rozsudku zbyly v kritický den ze zmíněného domu, který byl proveden z materiálu méněcenného a časem